

Lekket je dan vočje imer tri sine, zvez na niso mēl vej za žvet
 Je rōv pa onga hovatga ~~ment~~ ročila pravt vēli mo netej drar,
 sjer porodu, pa rōt mo je vjan: imam jes na zabe lumenia
 potepotlične, vinar je rōv zatörtr dām. Je na vjan svojim
 novam: zvez hote mogljet nosret, ko nemanimo uči vježvet
 Izdej pa grejo novi posvet, uoč je pa rōt kje nano ledino bliz
 tam je imer zavol in uom je leva ana volha leški. On je na vjan
 To leški mōr m pa vj. Kōrenino poschät, ve kom vēl imer Verwē
 Vjej ko zame iz Kōrenino Kopati in rečati, ko je že leški nagnē
 Zagleda noter an luone drarjev, je strane vesel postou uzame
 tiste drarje in je rōv dām. Ko je imer doost drarjev je rōv kje
 umest vespom vre sorte natrupu, tūl pār kōnj in kocijo in se
 je perijebro dām, in je tūl uzer doveka iz solo de mo je res kopuj
 ponagor, in krov rože mo je marta moje smoue posvet. Izdej pa
 pejmo qelbat kom ro negau novisti. Le vān je im hanmo pauro svit
 in se je udinov, vemo hō van za vōn til rauv neversto in se vse
 komēle, imer je patit paus due hēre ena je lava zala, ena pa
 krunova, Za to solo roje ta igrovna in zakomēle. Cel let je pris in
 lava in doost tarpu, ko je že an tehn mej bodo kolce an let je
 dje magaz preko gospodari: Izdej mi pa dejte neversto in pa komēle!

Ja, je djan gospodar! pēr nas je taka nauada, ve neversto gne pokri
 ta a porok v cēku. Ta rei neversto potrijejo ko greda in porok in
 ta hrapce ni ueda, al je ta zala, al je ta kremzlača. Ko od poroke
 pridejo, hrapce odzorne neversto in vid veje ta kremzlača. Izdej je
 hin pa žavosten. Tuovar je pa re komēle gospodar ibne in
 je vjan, ve ro mo vbradene in tem je pa dava vana van. Izdej pa
 je ion žalovosten dām. Ko van prile je pa kar vstalo vjeo
 tiste dva vōra in sto kremzlača neversto ipa ni upor vino jē.

Izdej ta draj je pa rōv, ga je pa srečava ana kroki, koje zna
 wa govorit in mo je vjaniva: Kam grēt mladen? je vjan: seg
 he jestät. Kroki je pa vjaniva: Grēt li men vručho, loči dolin
 Vobes vōn. Ja je pa rōv, in gne kje vsto igdora gredino,
 tam je pa lava počta in na mēz pūt no jest žanga cūvukha,
 ta je hin pa vanc je pa ucerjo pojeda. Izdej je hin na tam in
 pride knem kroki in moje vjaniva: Ti mōr začnič pravca
 braniva, pa weglik me vēn in hō parsu tūl an čām mōz
 me hō navro mōr branu vēl me ne vjan na vogn, na me le
 ucer tito kroki vēl do hin vjan na vogn in se
 mo je jo zacev branit vēl jo ne vjan najde. Kroki je zit
 ura an mēl žensk godolna. Izdej vrag van spet pride knem
 in moje vjaniva: Iren pa mēl začnič in me ujem in den na
 vogn, pa se han braniva in me hō tūl, tūl čām mōz nāmu
 branit, on hō na vro mōr branil, vēl me ne vjan zav, na se
 nei ne lug, rejt na hō ne stava. Pēs je začnič pravca tūl vogn
 in vjame kroki, je zame geor kavat, pa se mo je bran
 ura, in tūl prile til čām mōz je zo branu dōl' jo ne
 ani vjan zav.

Zdej pa pride, čež netrej cajta knotu. Ivol bět řešenky po
dělna in mo je vjawa: Zpater, so hōm pa ře hōl šaranty, brani
va, in tisí tisí čām móz me hōl brani na vno mōc, in
jar hōm takto zavillain v loft od kočila, tadej hōm jra gra
tava vroček. Tzo prido ta třetí učer je pa voza parkuru, zdy
liu náv ríjev tisto knotu pa no mojo braniua, ko jo ujame je
hru pa tisí čām móz stranu hūd, tisí ta knotu je pa tisí zavni
la in sedm klášter vroček od kočila, nezaj je pa topo žála
prinicezna perleťová. Zdej je tak učer le portov, graciina
je gratorva žab, kžal, na mōre lit. Zdej pa pride tisí
řešenka tměm in mo je vjavia. Kaj včas za vón? ta je pa
dva rasa kožin, zjém hōl blago pjetov. Zjém, kžal na rám,
in pa tisí blaha miene iz salo učame, in me inas za zjeng.
Zdej pa naloží blaga kar ga je moju opasam kožini pelet, v
koužo pa ře venu nezaj i vružit reu in tisto mojo rěšeno prende
rno in se popělejo dám.

Zdej ta třetí je pa ior po učet, pride hāmo grof in ga ~~huk~~
hara je kerga huvance nuna. Grof je pa djan; glik učenj je ior
přei, zdej je pa kar ta vinoz per něm za mejhū vón; zdej
brunn in pravici ne je novom preho gospoda. On ga je per dnu
zih gospodob hvalil krožob pravici in hrušniga huvance de má
huvace je hru pa zkušet, ko ita rožé o pravva od hukiga gospoda
ve je zé gospod vkočijo ieda, prav preho gospoda pánku ali tole
vnu pozálik, anga je pa vokákov vkočij. Hiskem gospod je na rěku
krota hrua pruh per něm. Moj gospod jez vstijo prust, děl jem tisí
in tisí vnarjez povodil! Gospoda je vre poznal, ko za dolníza moža
huvace je ne gospod povodil to kde je pravici, mo jeh je na
paro hru vlochan, takto ri je huvace mnogo vnarjez nahrad vlochan
Zdej ta gospod je pa imer tisíano pnen cízno. Ta falot je pa djan, ieli
ga otvra ozet? je na rěkova. Tzéle zé ne mai' premal uněnřezno.
Zdej ji na ta požáze, tisí ikrino vnarja, ko je jo zmerom iz salo no
zui in je vjan mäter hrua je kog vnarjez dolim; preke gospod je zé pa
rěkou, ve na sítce píseme vlochan, natáčetne in vnuze tisí vnu.
Zdej ji je hru pa včet in je zjém ieva dám, ko pnučta dám se
ni met reu dás ppozat, in kosta una dva píseme vám jedna tisí
hukig krožob grof, ta je ior g učet in se mo ni dám ppozat, tisí
ita hru dás moza per učet krožob grofa in jeh vloznu, in zo
nezačel od učet ppozvat je pa voci vjan, vlozna je zé an
let včet kar ro myj nov iki po učet hruha zebet, prav
pa jedu ja massia dám je per píseme dva vlozna ne dám hruha.
učet hukig, une dás ta na něk uva, ve něj píseme vloz in krožob
píseme tisí obželbain hru dás, in tisí met vloz dás, ve
ta ppozata vlozna. Tady se je voci stranu obnesela in ro napras
l. pojedno roje učet hukig píseme vloz in hukig vlochere vlole.
Mu ro ře zdej učet hukig ič ře vnu. Zdej je na tisí vnu
učet hukig vlochere vlole.